О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 37856

гр. София, 01.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 75 състав,** в закрито заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **11734** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на И. И. И. от [населено място], подадена чрез процесуален представител адв. Р. М., срещу Заповед № 26-4332-004137 от 11.08.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. „гг“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Съдът е сезиран с искане от жалбоподателя за спиране на предварително изпълнение на атакуваната заповед.
По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на посочената заповед се претендира отмяната й, както и спиране на допуснатото по силата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП предварително изпълнение на акта.
Искането, предявено на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, е допустимо – направено е от активно легитимирано лице, в рамките на висящо производство по оспорване на ЗППАМ, като разгледано по същество същото е основателно.
В конкретния случай спрямо И. И. И. е приложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" ЗДвП.
Съгласно чл. 172, ал. 1 с.з. принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Заповедите подлежат на оспорване по реда на АПК, като съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената принудителна административна мярка.
От своя страна разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че когато предварителното

изпълнение на административния акт е допуснато по силата на отделен закон и не е налице изрична забрана за съдебен контрол, то може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Съгласно последната разпоредба, съдът може да постанови спиране на предварителното изпълнение при всяко положение на делото до влизане в сила на съдебното решение, ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
Доколкото специалният закон – ЗДвП, не регламентира основанията, при които съдът може да спре предварителното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложение намират общите правила на чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 АПК. Следователно материалноправна предпоставка за уважаване на искането за спиране на процесната ЗППАМ е възможността предварителното й изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като преценката следва да бъде извършена въз основа на конкретните факти по делото и след съпоставка между защитения с предварителното изпълнение обществен интерес и засегнатата правна сфера на адресата на ПАМ.
В конкретния случай с акта, чието изпълнение се иска да бъде спряно от съда, е разпоредено временно отнемане на СУМПС на жалбоподателя, поради това, че на 04.07.2026 г., около 16:15 часа, в [населено място] управлява индивидуално електрическо превозно средство (ИЕПС) марка „С.“ модел „Light beeX“, без регистрационен номер с рама № 229922100045140, което не е регистрирано по надлежния ред. Посочено е, че водачът е нарушил чл. 140, ал. 1 ЗДвП, а за извършеното нарушение се предвижда наказание „лишаване от право да управлява МПС“ по чл. 175, ал. 3 ЗДвП.
В жалбата срещу ЗППАМ са изложени твърдения за участие на 04.07.2026 г. в тур с мотори и АТВ, организиран от "София Електрик Ендуро" ЕООД срещу заплащане. Твърди се, че процесното ИЕПС не е собственост на жалбоподателя, същият не е бил уведомен за мощността на предоставеното му от организатора ИЕПС, нито е знаел, че то подлежи регистрация, респ. не е налице виновно поведение. От друга страна жалбоподателят посочва, че СУМПС му е необходимо за изпълнение на трудовите му задължения. Посочва, че е едноличен собственик и управител на „Агарта Транс Груп“ ЕООД – спедиторско дружество, ползващо търговски и гаражни площи в [населено място], където се намират и обслужват автомобилите на дружеството. От тази гледна точка се посочва, че работата на жалбоподателя е свързана с ежедневно пътуване за организиране на търговската и административна дейност на предприятието, за което се представят учредителен акт, извлечение от Търговския регистър за актуалното състояние на „Агарта Транс Груп“ ЕООД, договор за отдаване под наем и ползване на експлоатационен център и гаражна площ, сключен с „ТД Транс“ ЕООД, копия на международни товарителници за осъществени от „Агарта Транс Груп“ ЕООД превози през м. юли 2026 г.
Посочените документи обуславят извод, че продължаващото предварително изпълнение на обжалваната заповед би засегнало в значителна степен правната сфера на жалбоподателя, като би ограничило правото му да управлява МПС, а с това и да изпълнява функциите си по управление и контрол на действащото спедиторско дружеството, чиито собственик и управител е, независимо че причината за прилагането на мярката не е негова. От тази гледна точка съдът намира, че незабавното лишаване на жалбоподателя от СУМПС е непропорционално и не отговаря на целта на допуснатото от закона предварително изпълнение на акта. За оспорващия ще настъпят неудобства, надхвърлящи обичайните в подобни хипотези, което следва да се определи като значителна вреда по

смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК.
Следва да се посочи, че разпореждането за предварително изпълнение (в т. ч. и допуснатото по силата на закона) не може да съществува самостоятелно – то обслужва ефикасността на основния акт, като позволява той да породи правни последици преди окончателното му влизане в сила. Целта на допуснатото предварителното изпълнение е защитата на обществения интерес. С оглед описаните факти и обстоятелства в случая, предварителното изпълнение на мярката до решаване на спора по същество единствено уврежда правната сфера на жалбоподателя, а не допринася за защита на обществения интерес. Ето защо съдът приема, че е налице основанието по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед до приключване на съдебния контрол с влязъл в сила съдебен акт, тъй като при конкретните фактически обстоятелства балансът между обществения и частния интерес налага предоставяне на временна съдебна защита на жалбоподателя.
Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 75 състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА изпълнението на Заповед № 26-4332-004137 от 11.08.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи.
Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.
Препис от определението да се изпрати на страните.